

WHERE IS YOUR HOME?

Onde está a túa casa?

Este tracto do Evanxeo traducíuse cun ordenador. Se podes corrixir ou mellorar o idioma, ponte en contacto coa oficina en info@angp.co.za

A maioría de nós temos unha casa ou un lugar ao que chamamos. Pode que non sexa tan grande coma outros ou tan ben amueblado, pode que non sexa tan cómodo coma outros, pero é o fogar de nós e non importa onde visitemos ou onde viaxemos, sempre nos complace volver á nosa propia casa . É posible que os outros lugares que visitamos fosen máis fermosos e mellores en moitos sentidos, pero non nos acollían e a nosa propia casa sempre facía chamar a

atención. Hai algo na casa que nos fai ser benvidos e nos fai sentir que pertencemos alí.

AQUÍ SÓ SOMOS VISITANTES .

A Palabra de Deus dinos que neste mundo só somos descoñecidos e peregrinos (1 Pedro 2: 11; Hebreos 11: 13). As nosas casas aquí, por moi ben construídas que sexan, son só temporais, en breve as paredes comezarán a rachar, o tellado comezará a baleirar, o vento soprará polas portas e fiestras e non moito despois o xeso comezará a caer fóra e lentamente pero con seguridade, a casa comeza a esfarelarse. Ningunha construción nesta terra dura para sempre, non, só hai unha tempada e logo son só ruínas. Mira ao teu redor e en todas partes verás sinais que che demostran que nada neste mundo dura moito, pero que todo pasa, incluso os nosos fogares.

TODOS TEN UN FOGAR PERMANENTE .

Cada un de nós, sabémolo ou non, ten un fogar permanente e eterno. Estes fogares son aos que imos cando a nosa vida nesta terra remata, cando os nosos corpos están deitados na tumba. As nosas almas van entón ás súas casas onde non seremos estraños, pero onde estaremos para sempre. O único fogar descríbenos como un lago de lume e xofre onde están a besta e o falso profeta, e onde tamén se enviará o demo e todos aqueles cuxos nomes non se atopan no Libro da Vida (Apocalipse 20: 10-15). Nestas poderosas ondas de lume, neste tormento e calor ardente haberá xemidos e cruxidos de dentes; a mofa na cara do demo, as risas enfermizadas dos demos engadiranse ao horror e á terribilidade de todo. Non haberá edredón nin axuda; os condenados estarán sós na súa agonía e tormento e desexarán que escoitaran con máis atención o Evanxeo de

Xesucristo. Estas ondas de lume, este lugar de tormento, este lugar chamado inferno, serán o seu fogar porque "todos pecaron e están lonxe da presenza salvadora de Deus" (Romanos 3:23). Este é o fogar dos adúlteros, dos inmorais, dos idólatras, dos que usan bruxería, dos que teñen odio no corazón, dos celosos, dos mentireiros, dos borrachos, do ladrón, dos enganadores, dos deshonestos, dos asasinos, dos que aman. unha loita, os preguiceiros, os orgullosos, os que desexan as cousas deste mundo, os feroces e crueis, os avariciosos e os que aman o diñeiro e os que aman o mundo e as cousas do mundo (Gálatas 5: 19 - 21; Apocalipse 21: 8). Esta é a casa dos que se negaron a aceptar ao Señor Xesucristo como o seu Salvador persoal, que aínda non foron purificados polo sangue de Xesús. "Non vos enganades; ninguén fai o ridículo de Deus. Unha persoa segará exactamente o que sementa "(Gálatas 6: 7). O que sementamos no pecado e na carne, collerémolo no inferno. Simplemente detense e mira como vai un pecador a esta casa, a casa que é súa porque nunca aceptou aínda ao Salvador. O pecador endurecido achégase á morte co corpo cheo de dor e a alma chea de medo á morte. A morte chegou nun momento non esperado nin desexado e mira cruelmente á súa vítima. Os praceres do pecado faleceron e os terribles e altos salarios do pecado teñen que pagarse (Romanos 6:23). A angustia do inferno apoderouse da súa alma e espírito asustados. Aínda que poida querer orar, non pode poñerse en contacto nin comunicarse con Deus. Os seus antigos amigos teñen medo de estar á súa beira da cama e as súas palabras baleiras de confort non poden axudarlle a el e ás súas riquezas, que puido gañar por engano, non pode salvar a súa alma nin aliviar a súa dor nin alargar a vida. Aínda que tenta pensar en Deus, o demo non lle dá ningunha oportunidade. Todo o que amou neste mundo e para

o que viviu, parece burlarse del e mesmo o seu falso pastor de palabra é incapaz de axudalo. Comeza a darse conta de que " **é algo aterrador caer nas mans do Deus vivo** " (Hebreos 10: 31). El esperaba acertar con Deus no leito de morte, pero cre que xa é demasiado tarde. Miles de persoas morren de súpeto sen ter nunca a oportunidade de atopar a Deus nos seus leitos de morte. Por iso dísenos que busquemos a Deus mentres El poida atoparse Isaías 55: 6). En lugar de escoitar a consoladora palabra de Deus, este pecador moribundo, que rexeitou a graza e o amor de Deus na súa vida, agora ten que escoitar a voz do seu xuíz, o Salvador ao que rexeitou, dicindo: "Lonxe de min, ti que estás baixo a maldición de Deus! Lonxe do lume eterno preparado para o demo e os seus anxos "(Mateo 25: 41). "Todo o mundo debe morrer unha vez e despois será xulgado por Deus" (Hebreos 9: 27).

AGORA, MIRAMOS A CASA MELLOR .

Nesta casa non hai noite, nin lámpadas nin ningún sol serán necesarios, porque o Señor estará alí (Apocalipse 22: 5). "O que ninguén viu nin escoitou, o que ninguén pensou que puidese suceder, é o que Deus preparou para os que o aman" (1 Corintios 2: 9). Non hai ningunha linguaxe na terra que poida explicar ou describir a gloria do ceo, é marabillosa e gloriosa. Esta é a casa dos redimidos. Ningún pecador entrará nunca alí e "nada impuro entrará na cidade, nin ninguén que faga cousas vergoñentas ou diga mentiras. Só aqueles cuxos nomes están escritos no libro dos vivos do Cordeiro "(Apocalipse 21: 27). Non podes mercar esta casa con cartos nin traballando para ela. Non podes subir polas súas paredes, ningunha cerimonia da igrexa che pode dar, só hai un camiño e é a través de Xesús. El dixo: "Eu son o camiño, a verdade e a vida; ninguén vai ao Pai se non por min

"(Xoán 14: 6). Xesús fálanos en Xoán 14: 2 do fogar que está a preparar, pero este fogar celestial é só para aqueles cuxos pecados foron perdoados e cuxos corazóns e vidas están limpos. Moitos visten certas roupas coa esperanza de que estas as leven ao ceo. Non, é o corazón por encima de todas as necesidades purificadoras e debemos vivir vidas santas e puras, sen seguir as cousas do mundo.

Vendo entón que todos somos pecadores á vista de Deus e que todos nos diriximos ao inferno, só hai unha cousa que facer " **se confesamos os nosos pecados a Deus, El cumprirá a súa promesa e fará o que está ben: perdoará connosco os nosos pecados e purifícanos de todo o noso mal** »(1 Xoán 1: 9). Xesús dixo: "Eu son a Resurrección e a Vida. Quen cre en min vivirá, aínda que morra; e quen vive e cre en min, nunca morrerá "(Xoán 11: 25,26). "Quen escoita as miñas palabras e cre no que me enviou ten vida eterna. Non será xulgado, pero xa pasou da morte á vida "(Xoán 5:24). A morte non ten medo nin tormento para o cristián "A morte está destruída; a vitoria está completa! Onde está a morte a túa vitoria? Onde a morte está o teu poder para ferir? Grazas a Deus que nos dá a vitoria por medio do noso Señor Xesucristo "(1 Corintios 15: 54-57). Unha persoa que viviu e camiñou con Deus non ten medo á morte. Cando chegue a hora da súa marcha irá encantado, como di o apóstolo Paulo: "Quero moito deixar esta vida e estar con Cristo, que é moito mellor" (Filipenses 1:23). Un cristián desexa ver o rostro de Xesús que morreu por el na cruz. O Espírito Santo tamén lle recorda as palabras de Xesús: " **Non te preocupes e molestes. Crea en Deus e cre tamén en min. Hai moitas habitacións na casa do meu pai. E despois de ir**

preparándote un lugar, volverei e levareite para min, para que esteas onde estou »(Xoán 14: 1-4).

Agora, deixémonos por un tempo e vexamos como un cristián vai á súa casa. No canto da morte temerosa, vese ao anxo ou mensaxeiro de Deus esperando para levar o seu espírito de volta a Deus. A alma e o espírito libéranse do corpo mortal e dispáranse polas portas abertas do ceo ata os brazos do que morreu por el. Espéralle unha feliz acollida na presenza de Deus onde o recibe o seu Señor e Mestre con estas loables palabras: "Ben feito, bo e fiel servo! ¡Entra e comparte a miña felicidade! " (Mateo 25: 21). Satanás xa non ten poder sobre el, porque: "Felices os que a partir de agora morren ao servizo do Señor! Gozarán do descanso do seu duro traballo, porque os resultados do seu servizo van con eles "(Apocalipse 14: 13). ¿Farías **agora** como o fillo pródigo que estaba lonxe de casa, viu a súa miserable vida e a súa necesidade e dixo: "Levanteime e irei ao meu pai" (Lucas 15: 18). Entrega a vida **agora** a Xesús, faino **agora** onde está; cae de xeonllos e confésalle a Deus que es pecador e pídelle que te purifique co seu precioso sangue e que o acepte na túa vida e, ao facelo, dálle as costas a Satanás e ao camiño que leva ao inferno e comeza o teu camiño cara á túa casa celestial.

M . R. GSCHWEND

Este tracto do Evanxeo traduciuse cun ordenador. Se podes corrixir ou mellorar o idioma, ponte en contacto coa oficina en info@angp.co.za

Se atopou a salvación en Cristo ou se foi bendito doutra maneira coa nosa literatura do Evanxeo, avísanos. Queremos agradecer a Deus contigo e recordalo máis nas nosas oracións. Para obter libros, libros e folletos de evanxeo gratuítos en máis de 540 idiomas, póñase en contacto connosco :

O CORAZÓN DO HOME

This Gospel tract was translated with a computer. If you can correct or improve the language, please contact the office at info@angp.co.za

E-MAIL: info@angp.co.za

ALL NATIONS GOSPEL PUBLISHERS

P.O. Box 2191, PRETORIA, 0001, R.S.A.

(A Gospel Literature Mission financed by donations)

(Reg. No. 1961/001798/08)